

PATRIOTMAGAZIN.CZ

1. Galerie Opera hostí Vnitřní periferie Lukáše Horkého

04.10.2022 patriotmagazin.cz

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadlo (2); Ostravě (2); Jiřího; moravskoslezské; Myrona; Národní; Opera

Ve středu 5. října v 17 hodin bude v galerii **Opera** v **Ostravě** zahájena výstava frýdecko-místeckého fotografa Lukáše Horkého s názvem Vnitřní periferie.

Subjektivně laděná série je sestavena z dlouhodobých projektů o Frýdku-Místku a Karvinsku, které autor fotografuje nepřetržitě od roku 2008.

Černobílé temné krajiny s fragmenty lidské existence přeneseně vypovídají nejen o části Moravskoslezského kraje, postiženém těžkým průmyslem a hornictvím, ale také představují silnou autorskou výpověď o proměnách našeho bezprostředního okolí. Oba soubory byly doposud vystavovány samostatně, avšak společná prezentace se uskuteční poprvé až nyní.

Soubory vznikají odděleně. Fotografování na Frýdecko-Místku slouží Horkému jako pomyslná forma autoterapie při marném hledání kořenů ve městě, ve kterém se nenarodil, ale trávil skoro celý život. Oproti tomu ve fotografiích pořízených na Karvinsku se vypořádává s důsledky těžby černého uhlí a následné proměny krajiny.

Foto: Lukáš Horký

Impulzem k fotografování, dle jeho vlastních slov, bylo setkání s Jindřichem Štreitem v prvním ročníku studia na Institutu tvůrčí fotografie: "Jindra mi tehdy řekl něco, co doceňuji vlastně až dnes. Ať fotím všechno kolem sebe. Třeba motivy, které by mi mohly připadat banální, protože postupem času nabydou na významu."

Horký vyráží do ulic města Frýdku-Místku a okolí, aby zaznamenával odraz doby. Zánik textilního průmyslu, kontroverzní demolice významných staveb, ale i běžný každodenní život. Realitu zbavenou barev fotografuje výhradně analogovou technikou.

"Černobílá fotka je vlastně abstrakce, protože černobílý svět naším pohledem v podstatě neexistuje. Je to určitý výsek skutečnosti, který dává divákovi větší prostor na své interpretace. Proto fotografuji na černobílý film. Výsledný snímek uvidím až ve fotokomoře a nejistota, co na filmu bude, je pro mě součástí tvůrčího procesu," vysvětluje Horký.

Frýdek-Místek Lukáše Horkého je místo temné. Město, které bylo uměle rozšiřováno s tehdejšími rozmachem hutního průmyslu a hornictví. Do města se lidé stěhovali za práci, bez vztahu ke krajině, svým kořenům a hodnotám. Rodiče autora pocházejí z Hanušovic a Lysic, on sám se narodil v Boskovicích. Do Frýdku-Místku se přestěhovali kvůli tehdy nově vybudovanému Výzkumnému ústavu hutnictví železa v Dobré, kde otec po vysoké škole získal práci jako vědecký pracovník.

Jednotlivé snímky jsou zbavené popisnosti a emoce vyvolávají až přeneseně. Dokonce není nutné znát přesné lokace.

"Existenční podtext záběrů se divák dotkne i bez znalosti konkrétních míst. Torzo hřbitovního pomníku sousedí s novodobým chrámem konzumu – Intersparem, množina automobilů srůstá s vegetací nekultivovaného krajinného výseku, stožár pouličního osvětlení se postupně ztrácí ve shluku výsypky. Sportoviště mizí ve zmeti trav a travnaté svahy jsou naopak přetrženy silničním bludištěm pozemních komunikací. Člověka a jeho necitlivé chování k životnímu prostředí doslova potkáváme na každém záběru," přibližuje fotograf a pedagog Václav Podestát, který na Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě vedl Horkého praktický magisterský soubor.

Foto: Lukáš Horký

Okolí měst Havířov, Karviná a Orlová je značně poznamenáno těžbou uhlí. Uzavření několika dolů mělo vliv nejen na krajinný ráz, ale také na život v regionu. Dřív zde stály domy, kostely, školy, kino nebo zámek. Vše ustoupilo těžbě. Původní město Karviná bylo přejmenováno na Karvinou-Doly a v současnosti existuje jen jako podivná krajina se zákazy vstupu a vjezdu. Kraj propadlin a černých hald mění průmyslová rekultivace, avšak příroda se vzpamatovává jen pozvolna.

Na jednotlivá místa se Horký vrací opakovaně, konfrontován pomíjivostí času: "Vracím se do míst, kde jsem fotografoval před deseti lety. Půda pod nohama za tu dobu o poznání klesla. Hluboko v podzemí se uzavírají prázdná místa, ze kterých horníci vyrabovali uhlí. Bortí se patra, padají stropy starých slojí a krajinný profil se prohýbá jako zmačkaný ubrus. Uvědomuji si zvrácenou krásu tohoto procesu a přemýšlím, co tady po nás jednou zůstane."

Lukáš Horký

Vystudoval informatiku na Masarykově univerzitě v Brně a Institut tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě. Na brněnské Mendelově univerzitě přednášel Audiovizuální komunikaci a Digitální fotografii. Pracuje s fotografií, vizuálním uměním a videem samostatně, avšak ve své tvorbě stále častěji kombinuje jednotlivé disciplíny dohromady.

V roce 1999 založil s kytaristou Davidem Kopřivou a bubeníkem Petrem Fucimanem hudební formaci Downbelow, se kterou vydal tři alba (Roadside Traveler – 2011, Other World– 2014, Decameron Locis– 2017). V roce 2016 napsal spolu s Davidem Kopřivou scénickou hudbu k taneční Inscenaci Mezizemí.

V roce 2018 obdržel čestné uznání v soutěži Česká divadelní fotografie v kategorii – Inscenace / divadelně-performativní projekt – profesionálové. V rámci černobílého cyklu Moje město od roku 2008 systematicky zaznamenává proměny města Frýdek-Místek. Za tento soubor obdržel v roce 2019 čestné uznání v soutěži Slezská novinářská fotografie. Téma proměny postindustriální krajiny provází celou jeho dosavadní tvorbu – fotografuje také zaniklé obce v Sudetech a důsledky těžby uhlí na Karvinsku. Věnuje se převážně dlouhodobým projektům.

Od jara 2017 píše obrazové lyrické deníkové záznamy ze svých toulek krajinou Jeseníků a Beskyd, které nazývá Příběh krajiny, v roce 2020 vycházejí knižně. V roce 2020 získal v Katovicích 2. místo v soutěži Fotografia Prasowa Śląska (Slezská novinářská fotografie) za soubor Příběh Krajiny – krajina uhlí, v roce 2021 byl oceněn 3. místem za soubor Ztracené město a v témže roce uspěl v mezinárodní soutěži průmyslové fotografie Foto Pein 13 pořádané w Rybniku-Chwałowicach.

Během Covidové pandemie založil knižní nakladatelství Surbanza edici Urle, která si klade za cíl objevovat zapomenuté německé autory z pohraničí

V komerčních realizacích kombinuje fotografii, grafiku, video i text dohromady. V domovském Frýdku-Místku buduje vizuální identitu Symfonickému orchestru, folklórnímu souboru Ostravica a je autorem grafické podoby festivalu Sweetsen fest. Vytvořil desítky divadelních, filmových, hudebních plakátů i obalů hudebních nosičů. Jako divadelní fotograf zaznamenal stovky inscenací.

Obecně se snaží posouvat běžné věci jiným, netradičním směrem. Ve svém volném čase hraje basketbal za tým BK Frýdek-Místek.

Jeho fotografie jsou zastoupeny ve sbírkách Muzea moderního umění v Olomouci a Muzea Beskyd ve Frýdku-Místku.

Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě

a Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě

Lukáš Horký: Vnitřní periferie

5. 10. – 6. 11. 2022

Vernisáž ve středu 5. října 2022 v 17 hodin.

Výstavu zahájí Vladimír Birgus a David Macháč.

Galerie Opera, **Divadlo Jiřího Myrona**, Čs. legií 14, Ostrava.

Výstava je realizována za podpory statutárního města Ostravy.

URL | <https://www.patriotmagazin.cz/galerie-opera-hosti-vnitri-periferie-lukase-horkeho>

[« zpět na začátek](#)